

Czesław Śleszak

Data: 12.IV.1981 r. ⁶³

Red.Literacka

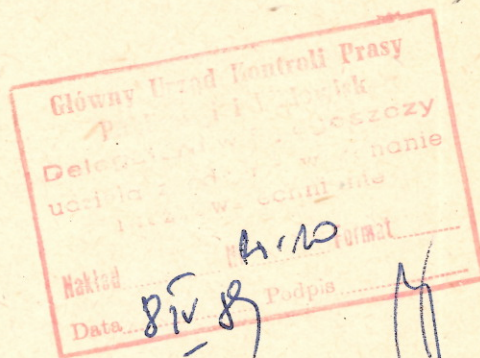
Godz.: 16.05 - 17.30

Obietnica

Dawniej zwodzono mosty
teraz ludzi
morze obietnicy podpływa
do brzegów ufności
nadzieja przekreśla
wszystkie doświadczenia
znów wierzymy
jutro.

Czas ściele pułapki
usta
przesycone nadmiarem słów
gesty
obietnica nigdy nie ma dna.

Nasze dłonie zszarpane
w palcach kwiaty udręki
nerwy na strunach niepewności
lonty niedomówień
mogą wybuchnąć
boisz się
jutro
może już nigdy nie przyjść.

Równia pochyła morza

Co robić?
 dookoła sami przyjaciele
 nigdy nie doświadczyłem takiej życzliwości
 to wbrew naturze
 to układy w odwrotnym kierunku
 nie potrafię złapać tego rytmu
 zła tradycja
 moje zgóbnne nawyki
 ale oni nie zważają na to
 wciąż pogłaskują
 całują
 nadzieją mnie słowem wytrwałym
 nie drzyj
 nie cuduj
 jeszcze krok
 jeszcze chwilka
 nie czujesz
 jest tak cudownie
 czuję:
 kto mi rzuci koło ratunkowe
 nie mam już tchu
 żeby chwycić się brzytwy.

y

Symbol czasu

Zatroskane twarze
nieufność
ból
idą zwycięzcy drugiej wojny
w szeregach
w orderach
w marszu do.

4

Już nawet dzieci mówią
że jeśli tak dalej
do nie zajdą nigdy
nie zajdziemy nigdy
choć tyle krwi
oddania
chwały.

Zatroskane twarze
wściekłość
błuznierstwo
a z daleka słyhać
śmiech przegranych.

69

Muzykant miedzianobrody

Kto tu śpiewał o wolności?

była to pieśń bardzo piękna
niezwykła.

Śpiewał ją Muzykant miedzianobrody
wybijając takt zielonym obcasem
podobnym do kopytka młodego jelonka
osłoniętego trawą.

Śpiewał pieśń o wolności
Muzykant miedzianobrody
zanim pan gospodarz nie zakazał
tych bezceństw.

Czym jest wolność?

mnie pytacie

ach

nie tylko filozoficznym pojęciem
uświadomioną koniecznością

ach

nie tylko funkcją przymusu.

Muzykant miedzianobrody

śpiewał o wolności:

"szczęśliwy ten jest

który może wyjść ze swego domu

przed siebie daleko

wiele dróg czeka pośród świata

idźcie tymi

które uznacie za swoje".

Ty sam Muzykancie

czemu dzisiaj nie idziesz już

swoją drogą
o której dawno śpiewałeś
wszystko przeminęło
i drogi tamtej już nie ma.

Ty sam Muzykancie
boisz się myśleć o wolności
już nie pojmujesz co oznacza to słowo
ja też inaczej rozumiem pojęcia
i nie potrafię ci wytłumaczyć
bo tak dobrze się czuję
i nie znam dawnych słów.

A ty
który pochylasz teraz swoją twarz
tak piękną
i ludzką
nie wdawaj się w sprawy niepevne
i odejdz stąd
kto chce bronić innych
nie zostaje bohaterem
jest śmieszny.

Lecz jeśli mimo to
pójdiesz pod prąd
w tłumie przechodniów
ty
o rękach czystych bez skazy
Muzykancie miedzianobrody
zostaniesz tam zdeptany
mimo woli

4

nikt nie postawi ci pomnika
z pieśni twojej
wolności.

Tożsamość

Rozdziobią nas kruki wrony

chociaż ptaków coraz mniej

życzliwi

za wszelką cenę starają się

zatrzymać nad nami

więcej światła

Słońce jest za darmo

ale ręce są śliskie

przewrotne

raz tu

raz tam

kto dziś daje wiarę rozumowi?

Sąsiad~~y~~owi pomieszało się nazwisko

nie wie naprawdę kim jest

wyobraża sobie Bóg wie co

zaczyna dyktować

byli już tacy -

piekarz zamiast soli do mąki

długo do niej mówił

z kartki

4

poeta odważył się
odjąć słów od wiersza
które pasowały innym
odprowadzili go.

Coraz potrzebniejsza operacja twarzy
żeby się ukryć
dłoniom trzeba nalepiać
warstwę przed klaskaniem
transplantacja serca
nie jest już dzisiaj
żadnym osiągnięciem
skoro potrafimy
wymienić sumienie.

g

Analfabeci

po co tyle książek?
najrozmaitszych
złotych
ciężkich
milczących
jaki pożytek z ich starości
z wrogości do nas
rozdać to wszystko uczonym
mądrałom
to nie dla nas
zresztą
niech pozostaną
na niby
i tak nic nie jedzą.

y

Śmiech

81

Znam śmiech kamienia

psa

śmiech deszczu

obłoków

zapraszam do wiersza wiewiórkę

motyle

kasztany

grają wybrane role

w teatrze poezji

zam znakomici aktorzy przyrody ślepej

niech ta ślepotą ratuje

co się jeszcze da.

Zapomniałem jak śmieje się

człowiek

uciekający w popołożu

żeby się schować jak najciaśniej

między ścianami duszy

cudzej racji:

pięknego więzienia.

Człowiek boi się zajrzeć

sobie w oczy

nie ma odwagi złapać się

za głowę

wystrychniętą kopalnię rozumu.

y